

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4232/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених „Железнице Србије“ АД из Београда и „Инфраструктура железнице Србије“ АД за управљање железничком инфраструктуром из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог „Железнице Србије“ АД из Београда изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1333/19 од 15.04.2019.године, у седници већа одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „Железнице Србије“ АД из Београда изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1333/19 од 15.04.2019.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „Железнице Србије“ АД из Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1333/19 од 15.04.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 613/18 од 07.02.2019.године ставом првим изреке приговор стварне ненадлежности суда је одбијен. Ставом другим изреке, тужбени захтев је усвојен па су обавезани тужени да тужиоцу за период од 01.03.2015.године до 01.09.2015.године на име трошкова за исхрану у току рада солидарно исплате износ од 31.497,74 динара са законском затезном каматом од 06.09.2018.године па до коначне исплате, као и износ од 12.047,59 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом три изреке обавезани су тужени да тужиоцу за период од 01.03.2015.године до 01.09.2015.године на име трошкова регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износ од 10.662,66 динара са законском затезном каматом од 06.09.2018.године па до коначне исплате, као и износ од 4.079,28 динара на име обрачунате законске затезне камате у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом четири изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка у износу од 41.400,00 динара у року од 8 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Одбијен је предлог другоредног туженог за прекид поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1333/19 од 15.04.2019. године, жалбе тужених су одбијене и пресуда Основног суда у Суботици П1 613/18 од 07.02.2019.године је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени „Железнице Србије“ АД из Београда је изјавио благовремено ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, као и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, зато што је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења нижестепених пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Стога не постоји потреба за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 26.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 70.000,00 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**